

Consell, enterat a posteriori de tots els antecedents, jutja correnta o no la conducta del Secretari i si aprova el seu procedir, en la deliberació de l'acord del mes de març, acta núm. 345, i que considero no aclareix el posterior acord del 7 d'abril, que parla de l'actuació de la Secretaria, però no delibera sobre la impropedent conducta del Secretari en concret.—Perdoneu insisteixi per la molèstia que us puc ocasionar, però és hora d'aclarir si tots els sindicats per un igual podem acudir als Serveis del Sindicat sense perill d'habilitats que puguin perjudicar als que no volem formar dintre l'esfera d'acció del seu Secretari.—Com del succeït es desprèn això, i com particularment alguns consellers se n'han lamentat, val la pena de saber si heim d'esperar alguna renovació de càrrecs per a poder considerar el Sindicat com a cosa de tots com sempre i en tots moments hauria hagut d'ésser.—Amb aquesta avinentesa, us saluda afectuosament vostre company i devot amic, Sixte Cambra.”

Després de la lectura d'aquesta carta, la Presidència ordena la lectura dels acords de les actes anteriors que hi fan referència, per tal que tots els consellers tinguin els antecedents de l'assumpte que es va a debatre.

Es llegeix l'acta 345 en la part que fa referència a aquest assumpte, transcrita en els folis 51 i següents del llibre d'actes i la qual en resum diu: Que el Sr. Secretari va sotmetre al Consell el cas alludit pel Dr. Cambra, per tractar-se d'ésser la primera vegada que s'havien d'aplicar les normes aprovades pel Consell i per haver-se produït aquest primer cas d'una manera no prevista en les indicades normes; Que es llegiren íntegrament les normes de referència amb l'objecte de què els Srs. Consellers les coneguessin literalment i amb exactitud abans de resoldre; Que el Dr. Mas i Oliver no va emetre cap opinió en sotmetre aquest cas al Consell; Que el cas es va presentar amb molta premura de temps, fora dels terminis previstos en les normes i que no obstant i això el senyor Secretari va donar totes les facilitats per a tramitar urgentment el cas; Que en la reunió celebrada amb els perits no van assistir-hi ni l'obrer ni el metge de l'obrer; Que es llegiren els documents estesos pels perits sense que el Consell deliberés sobre els mateixos ni es permetés fer-hi cap consideració; Que el Dr. Mas i Oliver va consultar al Consell sense fer cap comentari si s'ha-

via de lliurar o no còpia d'aquell document; Que els Drs. Celis i Corachan manifestaren que aquell document no podia ésser considerat com un dictament complet per quant els metges reunits no varen poder examinar l'obrer i varen escoltar únicament una de les parts; Que el Consell, per unanimitat, va acordar que no es lliurés còpia als interessats del predit document.

Es llegeix l'acta núm. 346 en la part que fa referència a aquest assumpte, transcrit en el foli 61 del llibre d'actes i la qual en resum diu: Que el Dr. Sixte Cambra ha protestat de què no li hagués estat lliurada per Secretaria una còpia de l'escrit que redactaren els perits; Que el Sr. Secretari fa constar que es limità a complir l'acord del Consell; Que per unanimitat s'acordà que la comunicació del Dr. Cambra quedava contestada amb l'extracte de l'acta núm. 345 i de la qual queda ben aclarida l'actuació de la Secretaria en aquest cas.

Després d'acabada la lectura dels anteriors acords del Consell, la Presidència cedeix la paraula al Dr. Mas i Oliver, el qual comença dient que ell s'absentarà de la reunió perquè es discuteixi aquest assumpte i que de moment es limitarà a fer una simple exposició abans de retirar-se perquè el Consell resolgui amb absoluta llibertat d'acció.

Diu el Dr. Mas i Oliver que es podria limitar a reproduir els extrems de les actes que abans s'han transcrit en els quals queda suficientment clara la seva actuació però que es vol referir a alguns punts concrets de la carta del Dr. Cambra que també queda copiada en aquesta acta. Es refereix primerament al tòpic molest per a ell personalment, però potser encara molt més molest per tots els altres consellers de què ell és l'únic conseller que sabia l'esperit i la lletra de les normes del Sindicat car si aquesta apreciació no es pot dignament admetre en cap concepte general, molt menys es pot acceptar en aquest cas concret car la ponència que va redactar aquestes normes que ell va presidir va ésser una ponència nombrosa que va estudiar amb tota l'atenció que va voler aquest assumpte i després, una vegada pres l'acord, en elevar-lo al Consell se'n varen fer còpies que es varen repartir a tots els Consellers que les varen tenir en poder seu els dies suficients per a estudiar-ho, que després es va portar al Consell i es va deliberar extensament transcri-